

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL
VERSENYTANÁCS

1245 Budapest, Pf. 1036.

Telefon: 472-8864 Fax: 472-8860

Vj-200/2004/13.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a Szolnok Megyei Jogú Város Önkormányzata (Szolnok) I. r. és a Borostyán-Kert Bt. II. r. kérelmezők kérelme alapján – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t

A Versenytanács a 2002. július 1. napján a kérelmezők között létrejött szerződés versenyt korlátozó 8-as pontjának azon részét, miszerint más „temetkezési vállalkozó a ravatalozásba nem folyhat bele” — 2007.december 31. napjáig mentesíti a gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalma alól azon kötelezettség előírása mellett, hogy a II. r. eljárás alá vont vállalkozás a 2005. 2006. és 2007. évben alkalmazott ravatalozási díjait legfeljebb a Központi Statisztikai Hivatal által kiadott, előző évi fogyasztói árnövekedés mértékével (inflációs ráta) emelheti.

A határozat felülvizsgálatát, annak kézhezvételétől számított 30 napon belül, a Gazdasági Versenyhivatalnál előterjesztendő, de a Fővárosi Bírósághoz címzett keresettel kérhetik a kérelmezők.

I n d o k o l á s

I.

Szolnok Megyei Jogú Város Önkormányzata (továbbiakban: I. rendű kérelmező) és a Borostyán-kert Bt (továbbiakban: II. rendű kérelmező) kérte, hogy a Gazdasági Versenyhivatal az általuk 2002. július 1. napján megkötött szerződés 8-as pontjában foglalt azon kikötést, miszerint a ravatalozás munkálatait a II. rendű kérelmező végzi úgy, hogy más temetkezési vállalkozás a ravatalozásba nem folyhat bele, a Tpv. 18. §

(2) bekezdése alapján mentesítse a gazdasági versenyt korlátozó megállapodásokra vonatkozó törvényi tilalom alól a 2007. december 31.-ig tartó időszakra.

II.

1) Az 1990. évi LXV. tv. (Ötv) 8. § (3) bekezdése alapján az I. rendű eljárás alá vont önkormányzat – a közszolgáltatások körében – köteles a temető (ravatalozó) fenntartásáról gondoskodni.

Az 1999-ben alakult II. rendű eljárás alá vont vállalkozás, kinek társasági szerződésben nevesített tevékenysége a temetkezési szolgáltatás, további tevékenységek végzésére is jogosult, mely utóbbiak közül az ingatlan bérbeadása, üzemeltetése megnevezésű tevékenységi kört gyakorolja.

2) A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény (továbbiakban: Ttv.) 4. § (1) bekezdése a temetők lehetséges tulajdonosai között jelöli meg a települési önkormányzatot és az egyházat.

A Ttv. 6. § (3) bekezdése értelmében a temető tulajdonosa köteles gondoskodni a temető fenntartásáról, továbbá üzemeltetéséről, mely feladatot maga, illetve – szerződés alapján – gazdálkodó szervezet útján is elláthatja.

A temető fenntartásával kapcsolatban a Ttv. 13. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a temetőfenntartó feladata a temető rendeltetésszerű használatához szükséges építmények, közművek, egyéb tárgyi és infrastrukturális létesítmények, karbantartása, szükség szerinti felújítása és gondozása.

Az üzemeltetésre nézve a 16. § tartalmaz rendelkezést, mely szerint a temető üzemeltetését Ttv-ben, illetve a végrehajtására kiadott kormányrendeletben foglaltak szerint kell ellátni.

A Ttv. 16. § d) pontja értelmében az üzemeltető – ki a Ttv. 17. § (2) bekezdése szerint nem alkalmazhat hátrányos megkülönböztetést a temetkezési szolgáltatók között – biztosítja a ravatalozó, a tárolók, hűtők és egyéb közcélú létesítmények (infrastruktúra) karbantartását és működteti azokat.

3.) A 3/1999. (X. 1.) Korm. rendelet (továbbiakban: R) a temető létesítményei között nevesíti a ravatalozót azzal, hogy azt úgy kell megépíteni, hogy az alkalmas legyen az elhunyt ravatalozására való előkészítésére, a kegyelet lerovására, illetve az elhunyt búcsúztatására. Az R. kimondja, hogy a búcsúztató helységeket el kell választani az egy épületen belüli technikai helyiségektől, úgy, hogy ez utóbbiak ne zavarják a gyászszertartást. A ravatalozó épületet úgy kell megépíteni, hogy az külső ravatalozásra is alkalmas legyen (R. 5. § (4) bekezdés).

A működtetés körében kívánatos, hogy - bizonyos temetői berendezések esetében (pld. tárolók, hűtők)- korlátozott legyen az azokhoz való hozzáférés.

A ravatalozó adott felszereltségi szint mellett – melybe a kezelőszemélyzet is beletartozik – áll rendelkezésre, melynek használatáért az azt igénybevevőknek azonos összegű, meghatározott díjat kell fizetni.

4.) A Ttv. 25. § (1) bekezdése határozza meg a teljes körű temetési szolgáltatás fogalmát, amibe a temetésfelvétel, a halott-szállítás, az elhunyt temetésre való előkészítése és a temetéshez szükséges kellékekkel való ellátása, a ravatalozás, a búcsúztatás, és egyéb temetési részsolgáltatások tartoznak.

A Ttv. 25. § (2) bekezdése rögzíti, hogy a fent felsorolt egyes temetési szolgáltatások önállóan is végezhetők.

A 4. pontban írt, ravatalozóhasználat címén felszámított használati díjat, meg kell különböztetni a Ttv. 25. §-ában nevesített ravatalozás - mint temetési szolgáltatás - díjától, mely utóbbi szolgáltatás más típusú szolgáltatásnak minősül.

A jogszabályi konstrukcióból adódóan az esetben, ha valamely üzemeltető temetési szolgáltatást is végez, a ravatalozó használatának fejében tevékenységét ugyanúgy terheli a használati díj, mintha ezt a szolgáltatást egy un. külső, vagyis másik vállalkozás végezné.

5.) A temetőbe beszállított elhunyt hűtéséről a ravatalozási szertartásig folyamatosan gondoskodni kell, illetve kötelező a ravatalozó rendszeres takarítása, illetve szükség szerinti fertőtlenítése, melyről a temető üzemeltetőjének kell gondoskodni. (R. 5. § (6) bekezdés).

A ravatalozóba valamely más temetkezési vállalkozás által beszállított holttest vonatkozásában a temető üzemeltetője állapítja meg az azonosságot, illetve veszi át az elhunyttal kapcsolatos okmányokat, mit követően vagy azonnali temetésre kerül sor, vagy az üzemeltető gondoskodik a hűtőben való elhelyezésről. (R. 25. § (1) – (2) bekezdés).

6.) Fenti tevékenységeket követően kerül sor a ravatalozásra, vagyis az elhunyt földi maradványainak végső nyughelyre történő elhelyezését megelőző – a ravatalozóban lévő eszközök felhasználásával nyújtott – a búcsúztatást magában foglaló szolgáltatásra. Maga a ravatalozás, mint szolgáltatás az előravatalozóból a szertartásterembe, vagy a hűtőből az előravatalozóba, majd azt követően a szertartásterembe történő mozgatást, illetve a ravatalozó asztalra történő helyezést, a ravatal és környezetének kialakítását, a tumbán elhelyezett koporsó virágokkal történő körüldíszítést, a székek elhelyezését, a kanderlábelek meggyújtását, illetve a szolgáltatást nyújtó vállalkozás részéről történő tiszteletadást tartalmazza.

A szertartás befejezése után a ravatalozási szolgáltatást végző vállalkozás gondoskodik a ravatalozó szétbontásáról, és az elhunyt ravatalozóból történő kiszállításáról, amikor is az elhunyt átadásra kerül(het) – ha a későbbi tevékenységet más vállalkozás végzi – ez utóbbi vállalkozásnak.

A hozzátartozókat terhelő, a ravatalozással összefüggő költségek két költségelemből tevődnek össze, részben a ravatalozó helyiség és felszerelés bérleti díjából, másrészt a tulajdonképpeni ravatalozási szolgáltatási díjból.

III.

7.) Szolnok város területén egy – felekezeti hovatartozástól függetlenül igénybe vehető – üzemelő temető van a Római Katolikus Egyház tulajdonában, mely egyúttal önkormányzati temetőül is szolgál.

A temetőben 1994. óta üzemelő ravatalozót az önkormányzat építette, melyet 1997-ig különböző vállalkozások üzemeltették.

1997-től 2000-ig – a II. rendű eljárás alá vont vállalkozással megkötött üzemeltetési szerződésig – az önkormányzati tulajdonban lévő ravatalozót a temető tulajdonosa, az egyház üzemeltette, mely időszakban a ravatalozó személyzete a ravatalozó vezetőjéből, a hangosítást biztosító személyből, takarítóból és három őrző-védő szolgálatot teljesítő őrből állt.

Az alkalmazott konstrukcióban a ravatalozóhasználat nyitott volt, vagyis a ravatalozást, mint temetési részszolgáltatást – a működtetéssel járó, fent kifejtett feladatokkal együtt – a teljes körű temetkezési szolgáltatást nyújtó vállalkozások végezték.

Az egyház 2000-ben az üzemeltetéssel kapcsolatos kötelezettségek és terhek miatt az I. r. eljárás alá vont vállalkozástól kérte az üzemeltetői jog visszavételét.

8.) Az I. r. eljárás alá vont vállalkozás, figyelemmel arra, hogy ilyen irányú jogszabály kötelezettség nem terheli, pályázat mellőzésével döntött a ravatalozó további üzemeltetéséről.

A hozzá beérkezett négy ajánlat között elsősorban vagyonsvédelmi szempontok alapján döntött, alapcélként tűzve ki a jelentős értéket képviselő objektum megbízható üzemeltetését és működtetését.

Az üzemeltetési szerződést Szolnok megyei Jogú Város Önkormányzata nevében a polgármester írta alá a II. rendű kérelmezővel.

A szerződés 3-as pontja kimondta, hogy az üzemeltető a ravatalozónak állandó egyenruhás személyzetet biztosít, kik temetőrendezőként a gyászolók segítségére lehetnek és végzik a ravatalozás munkáját. A szerződés szerint a temetkezési vállalkozók a ravatalozás időpontjára kiszállítják az elhunytat a ravatalozóba, majd a búcsúztatás után a sírig szállítást végzik. A szerződés 3-as pontja rögzítette azt is, hogy más temetkezési vállalkozó nem folyhat bele a ravatalozásba.

A szerződés fentiekén túl részletesen rögzítette a köztemetőként funkcionáló urnatemető, valamint a ravatalozó üzemeltetésére vonatkozó feltételeket is.

9.) A 2000. évi, üzemeltetési szerződésként nevesített megállapodást a Versenytanács a VJ. 64/2001 számon folyamatban volt eljárásban - annak megállapítása után, hogy az annak 3. pontjában foglalt azon kikötés, miszerint más „temetkezési vállalkozó a ravatalozásba nem folyhat bele”, versenyt korlátozó megállapodásnak minősül - mentesítette a gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalma alól kötelezettségi előírása mellett.

Az előírt kötelezettség értelmében a II. r. kérelmező a 2002. 2003. és 2004. évben ravatalozási díjait legfeljebb a Központi Statisztikai Hivatal által kiadott, előző évi fogyasztói árnövekedés mértékével (inflációs ráta) emelhetette.

A kötelezettség teljesítésének ellenőrzésére folyamatban volt utóvizsgálati eljárás – az abban készült jelentés alapján - megállapította, hogy a mentesítés feltétele teljesült.

10.) A jelenleg hatályos, 2002 július 1.napján megkötött szerződés 8. pontjában foglaltak értelmében – megismételve a korábbi szerződésben írtakat – más temetkezési vállalkozó nem folyhat bele a ravatalozásba. A 2002.évi közszolgálati szerződés, annak 15. pontja szerint, 2007. december 31. napjával szűnik meg.

11.) A ravatalozó-használati – bérleti díjként nevesített – díj összegét az I. rendű kérelmező rendeletileg szabályozza. A jelenleg érvényesített díj mértékét a 43/2004 (XII.18.) KR. rendelet határozza meg.

A ravatalozói díjat a II. rendű eljárás alá vont állapítja meg.

12.)A kérelmezők előadásával egyezően a vizsgálati jelentés megállapította, hogy az egymástól független kérelmezők által kötött megállapodással érintett piacon jelenleg is három temetkezési vállalkozás végez rész, illetve teljes körű temetkezési szolgáltatási tevékenységet.

A II. rendű kérelmező köztemetést és ravatalozási munkát végez. míg, a Pietas Bt., valamint a Pappné és Társa Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. - a ravatalozási résztevékenység kivételével - teljes körű temetkezési szolgáltatást nyújt.a szolnoki Római Katolikus egyház tulajdonát képező temetőben. Új temetkezési vállalkozás megjelenése nem valószínűsíthető a piacon.

A temetkezési szolgáltatók közötti verseny elsősorban a szolgáltatási tevékenység színvonalában, valamint a temetkezési kellékek közötti választékban van.

A 2004. évben az önkormányzati tulajdonú ravatalozóban összesen 733 ravatalozásra került sor, amelyből az előravatalozó és a búcsúztatóteremben ravatalozott elhunytak száma 700, míg a kizárólag az elő-ravatali igénybevevők száma 33 volt.

IV.

A jelentés a piaci viszonyok tekintetében változást nem tárt fel.

A vizsgálat keretében megismert tények, adatok, és információk alapján a kérelem tárgyát képező megállapodás versenyre gyakorolt hatását, illetve előnyeit az alábbiakban foglalta össze:

A kizárólagossági joggal érintett, a ravatalozási eszközök használatával megvalósuló ravatalozási szolgáltatás jellegéből, sajátosságából kiindulva (a szolgáltatási tevékenység nyújtására olyan létesítményekben kerül sor, melynek berendezése, és az azt működtető személyzet a kérelmezők között kötött szerződés alapján, mint adottság, folyamatosan rendelkezésre áll,) a ravatalozási szolgáltatásra vonatkozó kizárólagossági jog biztosítása - a tevékenységgel kapcsolatos technikai-, gazdasági szempontokat figyelembe véve - a szolgáltatás ésszerűbb megszervezését, ellátását teszi lehetővé.

A ravatalozási szolgáltatás a II. rendű. kérelmező által üzemben tartott berendezések igénybe vételén keresztül, és személyzete igénybevétele útján önmagában biztosítja a ravatalozási szolgáltatás racionális, és egyben gazdaságos végzését.

A ravatalozói berendezések – egyszemélyes felelősként – történő költségtakarékos működtetése kellő garanciát jelent az eszközök hosszú távú élettartamára.

Az ebből származó előny fogyasztókhoz való eljuttatása feltétel előírásával biztosítottnak tekinthető, mivel az üzemeltetőnek ezáltal nincs módja a díj túlzott emelésére.

A kizárólagossági jog kizárólag csak a ravatalozási szolgáltatásra történő kiterjesztése igazolja, hogy a gazdasági verseny korlátozása, illetve kizárása, a gazdaságilag indokolt (ravatalozó állagának és felszerelésének védelme) közös cél eléréséhez szükséges mértéket nem haladja meg, ugyanis a kizárólagossági jog nem terjed ki sem a ravatalozást követő, temetőn belüli, halott szállításra, sem pedig egyéb temetőn belüli temetkezési részszolgáltatásokra.

Fentiekre tekintettel, annak figyelembe vételével, hogy a temetkezési szolgáltatások szolnoki részpiacán, a korábbi mentesítő határozat kiadásánál alapul vett piaci körülményekhez képest változás nem történt – indítványozta, hogy a Versenytanács a VJ-64/2001/21. számú határozatának indokolásában foglaltakat figyelembe véve mentesítse a megállapodást a ravatalozási szolgáltatás díjának meghatározására vonatkozó – korábbi mentesítő határozatban rögzített - kötelezettség előírása mellett -.

V.

Előrebocsátja a Versenytanács, hogy az I. rendű eljárás alá vont vállalkozás az Ötv. 1. § (6) bekezdés b) pontjában irt tulajdonosi jogával rendelkezett akkor, amikor kötelezően ellátandó önkormányzati feladatai körében (Ötv. 8. § (4) bekezdés) gondoskodott a tulajdonában álló – egyházi tulajdonú temetőben lévő – ravatalozó, mint temetői létesítmény üzemeltetésének biztosításáról a II. rendű eljárás alá vont vállalkozással megkötött üzemeltetési szerződés alapján, eleget téve egyben a létesítmény tulajdonosát a Ttv. 6. § (3) bekezdésében írtak szerint terhelő kötelezettségnek is.

A Ttv. részletesen rendelkezik a temetők (temetői intézmények) tulajdonosait a fenntartással és az üzemeltetéssel kapcsolatban terhelő kötelezettségekről, illetve az ezzel kapcsolatos feladatokról, utóbbi vonatkozásban kimondva azt, hogy az üzemeltető a ravatalozó, a tárolók, hűtők és egyéb közcélú létesítmények karbantartására és működtetésére köteles (Ttv. 16. § d) pont).

A működtetés – mint a fenti törvényhelyben irt egyik, az üzemeltetés körébe tartozó fogalom – a törvény alkalmazásában azt jelenti, hogy az üzemeltető a ravatalozó és az ott lévő létesítmények karbantartásán túl biztosítja azok üzemelését, kezelését, illetve a ténylegesen, üzemelő állapotban történő használhatóságot. Az üzemeltetéshez, illetve ezen belül a működtetéshez értelemszerűen szükség van az ezt biztosító személyzetre is.

Fenti, a ravatalozó fenntartásához, működtetéséhez szükséges tevékenységtől elválik a Ttv. 25.§ (1) bekezdésében meghatározott teljeskörű temetkezési szolgáltatási tevékenység, illetve ezen belül az a résztevékenység, ami a ravatalozó helyiségének ideiglenes igénybevételel jár, azaz a jelen eljárással érintett ravatalozási tevékenység.

VI.

A Tpv. 11. § (1) bekezdése szerint tilos a vállalkozások közötti olyan megállapodás, amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását, vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki.

A 11. § (2) bekezdésében nevesített tilalmak – jelen üggyel összefüggésben – részben a temetést megrendelő hozzátartozók (fogyasztók), másrészt a potenciális versenytársak szempontjából értékelhetők, kikre nézve a vizsgált kikötés jogsértő hatást vált vagy válthat ki az érintett piacon.

A Tpv. 14. § (1) bekezdése szerint az érintett piacot a megállapodás tárgyát alkotó áru és a földrajzi terület figyelembevételével kell meghatározni.

Jelen ügyben a Versenytanács álláspontja szerint – a vizsgálati jelentéssel egybehangzóan – a gazdasági verseny szabadságát érintő megállapodás tárgyát képező árunak a ravatalozás, mint temetési részszolgáltatás minősül, melynek a felhasználási célra tekintettel, nincs ésszerűen helyettesítő árúja (14. § (2) bekezdés).

A 14. § (3) bekezdése szerinti földrajzi területnek – melyen kívül a fogyasztó nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut (szolgáltatást) beszerezni – Szolnok város területe minősül.

Fenti érintett piacon a fogyasztókra kifejtett hatás szempontjából - a Versenytanács álláspontja szerint a jelenlegi eljárás tárgyát képező szerződés is sérti a Tpv. 11.§ d) pontját, miszerint tilos az értékesítési források közötti választás lehetőségének korlátozása.

A tilalmazott megállapodás sérti továbbá a Tpv. 11.§ (2) bekezdés h) pontját is, miszerint tilos a szerződéskötés olyan kötelezettség vállalásától való függővé tétele, mely természeténél fogva nem tartozik a szerződés tárgyához.

A Versenytanács álláspontja szerint a a ravatalozó bérlete és a ravatalozási szolgáltatás igénybevétele természetüknél fogva nem tartoznak egy adott szerződésbe.

A 2002. júliusában kelt szerződés 8-as pontjában foglalt azon tilalom, hogy más vállalkozás nem végezhet ravatalozást, akadályozza a fogyasztókat a különböző vállalkozások által nyújtott temetkezési szolgáltatások (ravatalozás) közötti választásban, megakadályozva egyben a temetkezési vállalkozások közötti versenyt.

A megállapodás azon túl, hogy a fogyasztók érdekeit sérti, egyben azt is eredményezi, hogy más temetkezési vállalkozások (versenytársak) az értékesítésből ki vannak zárva, vagyis a ravatalozás tekintetében piacra lépésükre nem kerülhet sor (Tpv. 11. § (2)

bekezdés d), f) pont), minek következtében nem nyújthatnak teljes temetkezési szolgáltatást.

IX.

A Tpvt. 77. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a Versenytanács mentesítheti a gazdasági versenyt korlátozó megállapodást az egyébkénti tilalom alól.

Egyedi mentesítésnek az esetben van helye, ha a Tpvt. 17. § (1) bekezdés a) – d) pontjaiban írt feltételek fennállnak, vagy azok valamelyikének hiánya a Tpvt. 17. § (2) bekezdésében foglaltak szerint feltétel, vagy kötelezettség előírásával pótolható.

A Tpvt. 17. § (2) bekezdésének a) pontja szerint az a megállapodás mentesíthető, mely hozzájárul a termelés, vagy a forgalmazás ésszerűbb megszervezéséhez.

A fenti jogszabályhely b) pontja megkívánja, hogy a megállapodásból származó előnyök méltányos része a fogyasztókhoz jusson, illetve a mentesítés feltételét akként határozza meg, hogy a gazdasági verseny korlátozása vagy kizárása a gazdaságilag indokolt közös célok eléréséhez szükséges mértéket ne haladja meg (17. § c) pont), míg a d) pontban írt követelmény szerint a gazdasági versenyt korlátozó megállapodás nem eredményezheti az érintett áruk jelentős részével kapcsolatban a verseny kizárását.

A Tpvt. 77. § (2) bekezdés a) pontjával összefüggésben a Versenytanács szerint a II. r. kérelmezőnek a ravatalozási munkálatokra való kizárólagos feljogosítása hozzájárul a szolgáltatás ésszerűbb megszervezéséhez úgy technikailag, mint ebből eredően gazdaságossági szempontból.

Fentieknél a Versenytanács figyelembe vette a szolgáltatás jellegét, és azt, hogy annak biztosítása egy olyan helységben történik, melynek berendezése, és egyben személyzete az üzemben tartásra vonatkozó megállapodásból eredően eleve rendelkezésre áll.

A ravatalozás, mint szolgáltatás az elhunyt szállításából, a ravatal és környezete kialakításából, díszítéséből, a kandeláberek meggyújtásából áll azon túl, hogy az üzembentartó által biztosított egyes tárgyakat átrendeznek.

Fentiekből eredően ésszerű és egyben gazdaságos az üzemeltető által készenlétben tartott felszerelések és személyzet igénybevétele, szemben az esetleges cserével, mely költségtöbbletet eredményezhetne.

A fentiekben írt előnyök fogyasztókhoz való eljutását a Versenytanács az esetben látta biztosítottak, ha – időtartam megjelölése mellett – kötelezettség teljesítése folytán jutnak el ténylegesen a fogyasztókhoz, miáltal a II. r. eljárás alá vont vállalkozásnak nincs módja arra, hogy versenytársak hiányában díjait túlzottan magasra emelje (Tpvt. 17. § (1) bekezdés (b) pont).

A 17. § (1) bekezdés d) pontja által elvárt feltételt is az előírt kötelezettség hivatott pótolni.

Általában a verseny biztosítja, hogy a vállalkozások gazdasági tevékenységüket a fogyasztók érdekeit is figyelembe véve gyakorolják, illetve monopolhelyzetükkel ne éljenek vissza a fogyasztók hátrányára. A Versenytanács álláspontja szerint az adott ügyben vizsgált versenykorlátozó szerződési kikötés negatív hatása kiküszöbölhető volt

az árnövekedés mértékének maximalizálásával, így a 17. § (1) bekezdés d) pontjában írt feltétel sem volt akadály a mentesítésnek.

Az eljárás alá vont vállalkozások előadták, hogy gazdaságilag indokolt közös céljuk a ravatalozó állagának és felszerelésének védelme volt.

Figyelemmel a vizsgált szolgáltatás fent már írt jellegére, és a szolgáltatás helyére a Versenytanács elfogadta, hogy az egyébként gazdaságilag indokolható közös cél eléréséhez szükség volt a megállapodás vizsgált tartalommal való megkötésére, mivel a cél legjobban a verseny kizárásával valósulhatott meg, így a 17. § (1) bekezdés c) pontjában írt feltételt is megvalósultnak találta, és a megállapodás 8-as pontját - a Tpv. 77. § b) pontja alapján - mentesítette a tilalom alól.

A mentesítés időtartamát a Tpv. 17. § (2) bekezdésére figyelemmel határozta meg azzal, hogy a Tpv. 76. § (3) bekezdés e) pontja alapján utóvizsgálatban fogja ellenőrizni a kötelezettség teljesítését, és a kötelezettség teljesítése hiányában jelen határozat visszavonásának van helye (Tpv. 77. § (1) bekezdés i) pont).

Budapest, 2005. április 5.